

W marcu 2001 r. sześćdziesięcioletnia Zofia Szlendak-Cholewińska doznała wylewu krwi do mózgu oraz lekkiego zawału serca. Efektem był paraliż obu nóg i jednej ręki. Ponieważ nie kwalifikowała się do operacji, przewieziono ją na oddział zachowawczy i podtrzymywano jej czynności wegetatywne: oddychanie, bicie serca itd. Nie było z nią kontaktu, nie dawano jej dużych szans na przeżycie. A nawet gdyby odzyskała przytomność, pozostałyby niedowład nóg i ręki, zaburzenia mowy, konieczność ciągłych hospitalizacji. Chora, ku zaskoczeniu lekarzy, wybudziła się ze śpiączki. Normalnie mówiła i poruszała kończynami. Szybko wróciła do zdrowia. Opowiedziała, że w czasie śpiączki przyśniła się jej Hanna Chrzanowska. Uśmiechała się do niej i zapewniała: „Wszystko będzie dobrze”.

W tym samym czasie członkinie Katolickiego Stowarzyszenia Pielęgniarek i Położnych odmawiały nowennę w intencji uzdrowienia chorej za przyczyną Hanny Chrzanowskiej. Modlitwa okazała się skuteczna.

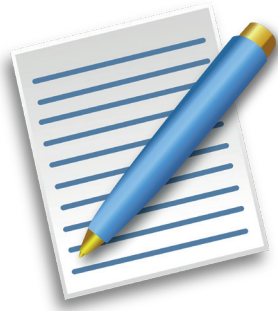

Życiorys Hanny Chrzanowskiej

Hanna Chrzanowska urodziła się 7 października 1902 r. w Warszawie. Jej dziadkowie po stronie matki byli znanymi warszawskimi przemysłowcami, dziadkowie po stronie ojca – podlaskimi ziemianami. Obie rodziny prowadziły działalność charytatywną. Hanna w domu rodzinnym otrzymała podstawowe wykształcenie, szkołę średnią ukończyła w Krakowie u urszulanek. Po maturze niosła pomoc żołnierzom w czasie wojny bolszewickiej. W 1922 r. rozpoczęła studia w Szkole Pielęgniarstwa w Warszawie. Za wyniki w nauce otrzymała roczne stypendium i wyjechała do Francji, aby bardziej poznać sposoby organizowania pomocy chorym. Po wybuchu wojny w 1939 r. przyjechała do Krakowa. Jej ojciec, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, został aresztowany przez Niemców i wywieziony do obozu, gdzie zmarł. Brata zamordowano w Kozielsku. Przeżycia po stracie najbliższych nie załamały Hanny, wpłynęły na rozwój jej życia religijnego i jeszcze bardziej otworzyły serce na potrzebujących. Podjęła działalność charytatywną. Pracowała w dziale Opieki nad Uchodźcami i Wysiedlonymi. Szczególną troską otaczała dzieci, również żydowskie. Po wojnie została kierownikiem działu pielęgniarstwa społecznego i domowego w Uniwersyteckiej Szkole Pielęgniarsko-Położniczej w Krakowie. Na wykładach szczególny nacisk kładła na przygotowanie uczennic do pielęgnowania chorych w warunkach domowych. Jej religijność nie podobała się władzom komunistycznym, została więc zmuszona do przejścia na wcześniejszą emeryturę. Podjęła wtedy opiekę nad obłożnie chorymi pozostającymi w domach oraz opuszczonymi na terenach krakowskich parafii. Potrafiła wyczuć właściwy moment, by wezwać księdza do chorego lub poprosić o odprawienie Mszy św. w jego mieszkaniu. Jako pierwsza w Polsce organizowała rekolekcje dla chorych. Od 1966 r. cierpiała na nowotwór. Zmarła 29 kwietnia 1973 r. Kondukt pogrzebowy prowadził kard. Karol Wojtyła. W ostatnim pożegnaniu uczestniczyła wielka liczba ludzi, a wśród nich chorzy na wózkach, którzy obecnością i modlitwą chcieli wyrazić wdzięczność swojej opiekunce.

W 1993 r. członkinie Katolickiego Stowarzyszenia Pielęgniarek i Położnych wystąpiły z inicjatywą wyniesienia Hanny Chrzanowskiej na ołtarze. 3 listopada 1998 r. w Krakowie został otwarty jej proces beatyfikacyjny. Za zgodą papieża Franciszka 30 września 2015 r. promulgowano dekret o heroiczności jej życia i cnót. 28 kwietnia 2018 r. w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łagiewnikach Hanna Chrzanowska została beatyfikowana.

**Uzupełnij luki w tekście.
Wykorzystaj słowa znajdujące się pod tekstem.**

Hanna Chrzanowska urodziła się w 1902 r. w
. . Podstawowe wykształcenie zdobyła w domu, a szkołę średnią ukończyła
u w Krakowie. Po maturze pomagała
..... w czasie wojny bolszewickiej. Studiowała
....., a następnie wyjechała na stypendium do
..... W czasie wojny straciła swoich najbliższych – i
..... Mocno zaangażowała się w pomoc potrze-
bującym, szczególnie Po wojnie została
..... działu pielęgniarstwa społecznego i domo-
wego. Ze względu na swoją religijną postawę została przez
..... zmuszona do przejścia na wcześniejszą emeryturę.
Wtedy zorganizowała na terenie parafii krakowskich opiekę nad obłożnie
..... Troszczyła się nie tylko o ich ciała, ale także o
..... Zmarła na nowotwór w
Obrzędem pogrzebowym przewodniczył kard. Karol

dzieciom * Warszawie * 1973 r. * kierownikiem * komunistów * urszulanek *
brata * żołnierzom * dusze * ojca * Francji * Wojtyła * pielęgniarstwo * chorymi

Przeczytaj tekst biblijny

Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale, a z Nim wszyscy aniołowie, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. [...] Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: «Pójdźcie, błogosławieni u Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane dla was od założenia świata! Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie».

Wówczas zapytają sprawiedliwi: «Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? Albo spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię, lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?». A Król im odpowie: «Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili».

Mt 25,31.34-40

Przeczytaj tekst

„Już w dzieciństwie mała Hanna nauczyła się od rodziców żyć według podstawowych wartości ludzkich i chrześcijańskich, takich jak szacunek dla człowieka, pracowitość, uczciwość, wyczuwanie na potrzeby biednych, chorych, ludzi z marginesu społecznego. To wszystko ukierunkowało ją na wybór zawodu pielęgniarki. [...]

W wieku trzydziestu lat nastąpił w jej życiu zdecydowany przełom w kierunku świętości, pielęgnowany poprzez modlitwę, Komunię Świętą i adorację Eucharystii, poprzez rekolekcje, ćwiczenia duchowne, a także odmawianie różańca. [...]

Według s. Serafiny Paluszek Hanna była kobietą głęboko religijną: «Powtarzała dobitnie, że wszystko to, co czyniło się dla chorych, czyniło się dla samego Chrystusa». Zajmowała się chorymi i pielęgniarkami zarówno w aspekcie zawodowym, jak i religijnym.

Hanna przypominała wszystkim o nadziei szczęścia wiecznego w niebie. Chorzy cieszyli się, że mogli mieć ją blisko siebie, ponieważ wlewała w nich spokój ducha, optymizm oraz nadzieję wyzdrowienia, a także wiecznego zbawienia. Jedna ze świadków nazywa ją «Aniołem nadziei chrześcijańskiej».

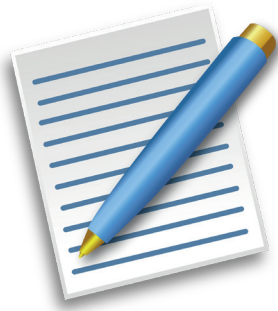
W atmosferę bólu i cierpienia Hanna potrafiła wnieść promień światła i radości. Dzięki wewnętrznemu pokojowi i prostocie zachowań była często nazywana «cioteczka», wzbudzając zaufanie, pokój, radość, a także nadzieję na przyszłość. Jej wiara w Boską Opatrzność oraz niebiańską przyszłość pobudzała do życia i do entuzjazmu.

Świadkowie zeznają, że Hanna przyjmowała postawę matki w stosunku do chorych oraz swoich współpracowników, którzy bardzo często nazywali ją «naszą matką». Była szczególnie wspaniałomyślna w leczeniu i opiece nad ciężko chorymi. Odwiedzała ich i troszczyła się o ich potrzeby. [...]

Nie zwracała uwagi na zmęczenie czy na swoje zdrowie. Hojnie ofiarowała innym własny czas, swoją inteligencję, kulturę, współpracując aktywnie z wszystkimi, którzy troszczyli się o to, aby ulżyć chorym lub polepszyć ich warunki życia. Potrafiła sprzedać własną biżuterię, aby kupić lekarstwa dla potrzebujących. Gorliwie interweniowała, by pomóc bliźniemu, nie czekając na podziękowania czy uznania. [...]

Nie ukrywała swojej wiary. W okresie reżimu komunistycznego nie skarżyła się na kpiny i niesprawiedliwości, których doświadczała. Regularnie przystępowała do świętych sakramentów. [...] Nie bała się nacisków partii, odważnie broniła własnych przekonań i organizowała okresowe rekolekcje dla chorych. Nasza Błogosławiona była naprawdę uczennicą Chrystusa. Jej życie i jej postępowanie stanowi kompendium cnót chrześcijańskich”.

Homilia kard. Angelo Amato wygłoszona podczas Mszy św. beatyfikacyjnej Hanny Chrzanowskiej

Na podstawie fragmentów homilii beatyfikacyjnej, wypisz cechy bł. Hanny, dzięki którym była ona nazywana aniołem nadziei chrześcijańskiej

